

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

זהירות אינטרנט

אנו נמצאים בעידן של תקשורת מתקדמת. אמצעי התקשורת השתכללו מאד בשנים האחרונות והטכנולוגיות שלהם פורצות גבולות, שאחת מהן היא האינטרנט.

האינטרנט הוא כלי שבאמצעותו ניתן ללמוד ולהעשיר ידע, וגם להתכתב, מה שלא היה עד לפני שנים אחדות. אבל צריכים להזהר מאד בכל הנוגע לשימוש באינטרנט, מפני שהוא יכול להוביל אותנו למקומות גרועים מאד.

חשוב לציין שהחומרים שהילדים יכולים להיחשף אליהם באינטרנט עלולים לגרום להם נזק חמור ולפעמים בלתי הפיך. ואם תשאלו: הרי אנו חיים בעולם של קידמה, ואי אפשר להוציא את האינטרנט מהחיים, זה נמצא במשרדים, בבנקים, בקופות החולים, בבתי הספר ובמכשירים הסלולריים, אם כן, כיצד אנו יכולים להתגבר על הסכנות שהזכרנו? אנו צריכים לזכור שהטכנולוגיה נוצרה לטובתנו, והקידמה צריכה להיות בשירותנו, ולכן עלינו לקחת מהן רק את מה שטוב לנו.

ראשית, עלינו להתבונן בנזק שהמכשיר הסלולרי עושה לזוגיות. אם נשאר בערב זמן מועט לשיחה, לספר חוויות שהיו במשך היום וליצירת תקשורת זוגית, מגיע המכשיר הזה 'וגונב' את הזמן היקר והחשוב הזה. כבר כתבתי שנתקלתי בזוג שישבו בסלון ושלוו הודעות ווצאפ אחד לשני... חיי הזוגיות יהיו בריאים יותר אם נחזיק בידנו מכשיר סלולרי שמאפשר שיחות בלבד. ומי שזקוק למכשיר הסלולרי המשוכלל שיחזיק אותו לצורך עבודה בלבד, וידאג שלמכשיר יהיה סינון מחמיר, שאפשרויות הגלישה בו מוגבלות. וכשנכנסים הביתה, חובה לכבות את המכשיר כדי לא להביא את העבודה הביתה.

שנית, עלינו לדאוג לסינון תוכן חיצוני, שיחסום את הגישה לתכנים גרועים באמצעות המחשב. סינון התלוי בשינוי הגדרות המחשב אינו מספיק, מִפְּיָן שברגע של חולשה אפשר לשנות את ההגדרות וליפול!

היום כל ספקי האינטרנט מציעים שירותי סינון תוכן, וחלקם אף מציעים אותו בחינם. רצוי לרכוש סינון תוכן שמאפשר גלישה עניינית בלבד, ללא חשיפה לתכנים בעיתיים. קוראים יקרים, עלינו להשתדל ולעשות כל שביכולתנו למזער את הנזק והחשיפה כדי לשמור על ביתנו.

פרשת השבוע

השגחה או מקרה?

בימים אלו אנו סופרים את ספירת העומר ומתכוונים לקראת חג השבועות - חג מתן תורה. מעמד הר סיני היה מאורע היסטורי חד פעמי שבו התגלה הבורא לברואיו. גם הדברה הראשונה העשרת הדברות מעידה על כך: "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּרֵית עֲבָדִים". ובה לא היה ספק כלל. אבל חלפו 3330 שנים והשתנו הדורות ואנשים החלו להטיל ספק בקיום הבורא ובהשגחה הפרטית שקיימת בכל רגע. ובפרשתנו אנו מוצאים את הפסוקים: "וְאִם בָּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי. וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחֶמְת קָרִי...". הסבירו המפרשים שהקב"ה מתנהג עם האדם במידה כנגד מידה. כלומר, אתם אומרים שהכל קרי ומקרה ואין יד מכוונת, אז גם הקב"ה יתן כנגד זה מכות וייסורים ויבלבל אתכם שתהיו בטוחים שזה מקרה דהיינו בְּחֶמְת קָרִי. מאז שחרב ביהמ"ק וניטלה הנבואה הקב"ה מדבר אתנו ברמזים ואיתותים כדי שנוכל לשפר את דרכינו. ולפעמים אנו מתעלמים מהאיתותים עד שמגיעים למצב של "עם הגב לקיר".

ניתן דוגמא: משה עשה מעשה שהוא צריך לתקן בדחיפות. אבל הוא לא התעורר לכך מעצמו. יום אחד הוא קיבל איתות משמים. הוא נסע ברכב במהירות והיה כתם שמן על הכביש והוא החליק עם הרכב לתוך קיר בטון. הרכב נמחץ ומשה יצא בשלום. ובמקום להתעורר ולעשות חשבון נפש הוא אומר: "השלדה של הרכב הזה חזקה לכן לא קרה לי כלום...". לאחר שבוע אשתו של משה חלתה... במקום לתת לב לכך ולהתעורר, הוא אמר: "כן, היא לא נזהרת להתלבש חם וזה מה שקורה בסוף".

לאחר יומיים גם הילד לא מרגיש טוב. והוא אומר: "כנראה יש איזה וירוס מסוים שגורם לכך". משה עדיין לא התעורר. ואז שלחו לו נפוחות ברגל... ואיך משה הגיב - "כן, עיקמתי את הרגל ולכן היא התנפחה". למחרת הוא כבר שכב עם דלקת ריאות - "נכון" הוא אומר, "יצאתי בקור בלי חולצה...".

קוראים יקרים, שמתם לב איך הוא מנתח את מאורעות חייו? לכל דבר יש לו הסבר והכל במקרה! עד שמגיע שלב שמשמשים מבלבלים אותו עד שהוא בטוח שהוא צודק ומקשים עליו את הדרך לחזרה בתשובה.

דבר זה כתוב בשיר השירים: "קוֹל דּוֹדִי דּוֹפֵק פֶּתַחִי לִי אֲחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". הקב"ה דופק על לבו של האדם במשך כל חייו וקורא לנשמה "אֲחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". אבל לפעמים האדם לא שומע ולא ער לנקישות של ההשגחה העליונה שרומזת לו להשתפר. לכן כתוב בדברה הראשונה: "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ...". בכל המאורעות שקורים לאדם במשך חייו, הקב"ה נמצא בתמונה. אין מקריות, ואין סתם, אלא הכל מכוון משמים, מהדברים הקטנים ביותר עד הגדולים ביותר, הכל מושגח, רק צריכים לשים לב. יהיה רצון שהקב"ה יאיר עינינו, ונוכל לקבל את המסרים החשובים מבורא עולם לטוב לנו כל הימים. בברכת שבת שלום, אבנר קוואס.

רוכב אופניים מגיע ליד הכנסת ומחנה את אופניו.

שומר בתפקיד ניגש אליו ואומר לו: "סליחה ידידי אתה

לא יכול להחנות פה, כאן עוברים, שרים וחברי כנסת".

עונה לו הרוכב: "אל תדאג שומר יקר אני נועל אותם..."

בדיחה

"אין זוג לא מוצלח - יש זוג לא מודרך"

פתגם השבוע

תקשורת עם ילדים

כיום התקשורת של ההורים עם הילדים לוקה בחסר ממספר סיבות: צוק העיתים, קשיי הפרנסה, הורים מתבגרים... ונוספים לכך שהיום ישנם כאמור מכשירים סלולריים, שלקחו לנו את הזמן של התקשורת עם הילדים.

לדוגמא: אמא דיברה בטלפון עם החברה, והילד שלה שלומד בכיתה ד' חזר מהלימודים. שלום אמרה לו אמא והמשיכה לשוחח בטלפון. לאחר כרבע שעה הוא ניסה שוב: אמא, והיא אמרה לו: אני מדברת... לאחר כחצי שעה הוא איבד את הסבלנות ואמר לה: אמא, אני רוצה לדבר איתך... היא אמרה לחברה: חכי רגע, פנתה אל הילד ואמרה לו: אתה חצוף, אין לך כיבוד אב ואם, אמא בטלפון, ואתה מפריע, אתה ילד חצוף...

קוראים יקרים, מה דעתכם, האם הילד חצוף, או שאמא שלו לא בסדר? התשובה לכך ברורה. אמא יקרה - האם לילד שצריך את אמא, קוראים ילד חצוף?

וחוץ מזה, מה חשוב לך יותר, שיחת הטלפון או הילד? אם אמא רוצה לדבר בלי הפסקה, אולי עדיף שתשאר רווקה, ואף אחד לא יפריע לה לדבר.

אבל אני בשיחה, טענה האמא. אז מה אם את בשיחה, תאמרי לחברה ציפי, הילד חזר מהלימודים, אחזור אליך בעוד שעה. מדוע קשה לומר משפט כזה, מה הבעיה לשחרר את החברה, ולהתפנות לילד? אמא יקרה, קחי את הילד, חבקי אותו ותאמרי לו: כל כך התגעגתי אליך, כמה שאני אוהבת אותך, ספר לי איך היה בלימודים היום. כמה הילד זקוק לחיבוק חם של אמא, ולהתייחסות ולהתעניינות לאחר שחזר הביתה מהרחוב הקר והמנוכר.

דוגמאות כאלה של דחיית הילדים מפני העיסוקים של ההורים נפוצות מאוד, וקורות באלפי בתים. זה לא נובע מרעות, אלא מחוסר שימת לב והיסחפות אחרי המדיה והתקשורת.

ילד שלא מקבל תקשורת חיובית מההורים בבית, מחפש אותה ברחוב. והתוצאה, שהילד הופך להיות ילד רחוב. אוי להם להורים, אם הילד שלהם הופך להיות ילד רחוב, כבר לא צריך את הגיהנום שם, כי הגיהנום מגיע הביתה. ואם זו בת שנשרה, אז האמא לא מפסיקה לבכות ביום ובלילה. ואחרי זה, ההורים שואלים: 'איפה טעינו?' זו הטעות! הם לא נתנו לילדים את תשומת הלב שהם זקוקים לה בבית, והיו מכורים לזוואפ לחדשות ולמדיה.

סיפור לשבת

הרב שלמה אליעזר אלפנדרי זצ"ל

בעיר דמשק התוודע רבינו לגאון ר' יצחק אבולעפיה, שהיה תלמיד חכם משכמו ומעלה אשר כל התורה הייתה ערוכה לפניו. נוהג היה לבוא לביתו של הרב אבולעפיה לעיתים מזומנות, ושני הרבנים עסקו בפלפול דאורייתא שעות ארוכות. כל אחד מהם הכיר בגדולתו של חברו. כאשר חלה ר' יצחק אבולעפיה במחלה קשה מאוד, ולא יכל היה לזוז ממקומו או לדבר. הרופאים שבדקו את הרב כבר כמעט אמרו נואש לחייו. כשהגיע הדבר לאוזניו של רבינו, מיהר לבקר את חברו ולדרוש בשלומ. כשנכנס לחדר, פתח ואמר: "חכם יצחק, הנני מבטיחו שיקום מחולי זה, אבל רק אם יאמין בכוח הבטחתי, ובאותו כוח יקום ויתחזק ויהיה בריא". ענה ר' יצחק במאמצים עילאיים: "אמן" בכוונה גדולה. ואכן, לא אחרה להתקיים ברכתו של הצדיק, ולאחר כמה ימים קם ר' יצחק מחוליו הכבד והסתובב כאחד האדם.

הרופאים לא ידעו את נפשם מרוב השתוממות ופליאה, כיצד קם אדם זה מערש דווי וצועד כאחד האדם? ימים מספר לאחר מכן יצא קול בעיר, כי אחד ממקורביו של ר' יצחק נפל למשכב ונפטר לבית-עולמו. כיוון שאותו אדם גר בשכונת לרבינו, הלך ללוותו בדרכו האחרונה, וגם הרב יצחק אבולעפיה, שהיה קרובו, הלך לגמול חסד של אמת. בעת לכתם סיפר ר' יצחק לר' שלמה: "כאשר באת לביתי והבטחת לי, כי אקום ממחלתי - האמנתי לדברך בלב שלם. אותה שעה הנפטר, שעתה מובל לבית-קברות, היה בביתי ומילא פיו צחוק, פנה לאחד הנוכחים ואמר: "וכי סבור ר' שלמה אליעזר, כי כוחו רב כל כך? ר' יצחק חולה אנוש ודבר לא יקימו ממיתותיו". "והנה, קמתי ממיתת חוליי ודברך קמו והיו. ואילו אותו אדם נענש על זלזולו בדברי חכמים ונפטר בדמי ימיו". שמע ר' שלמה את דבריו המופלאים של ר' יצחק אבולעפיה, וביקשו לשומרם כמוסים עימו, לבל יפורסמו באוזני המוני העם.

פעם אחת בא אדם לשאול בעצתו של הרב אודות חלום מעורר תמיהה, עוד בטרם פנה לרב להציע את ספקותיו, פתח הרב ואמר: "הנה בעל החלומות הלזה בא. אבל אל תירא ואל תחת", ולאחר מכן פתר לו את החלום בטרם סיפר לו את החלום. מלא הערצה ופליאה לרב שב היהודי לביתו.

בשנת ה'תרע"ד רבינו הגיע לדור בעיר צפת תובב"א. אותו זמן היה תחילת מלחמת העולם הראשונה בין התורכים הגרמנים והאנגלים ועוד מדינות. הייתה לו שכנה אשכנזיה, שהייתה אלמנה ועובדת אצלו בחינם, חצי יום הייתה עובדת במקום אחר ומזה הייתה מתפרנסת, וחצי יום הייתה עובדת אצל הרב, והיא סיפרה לשכנים נפלאות ממה שראתה ושמעה. באותו זמן של המלחמה היה בארץ מחסור במזון, וכמה נפטרו ברעב, וגם נפט לא השיגו. לרבינו היה בקבוק נפט, והייתה לו מנורה קטנה מס' 9, ובזה היה מסתפק ולומד. כאשר הגיע חג הפסח, פנתה אליו השכנה ואמרה: "אדוני הרב, אני אביא מביתי מנורה גדולה יותר מס' 1 עבור ליל הסדר". ענה הרב: "תודה רבה, אבל המנורה הקטנה מספיקה לי". באותו הזמן לא היה חשמל בארץ, וסיפרה האלמנה פלא, שראתה שבליל הסדר כיצד אותה מנורה הקטנה האירה לא רק את כל הבית באור יקרות, אלא אור זה פרץ ואף זרח בכל הסביבה, והרגישה שמדובר באור רוחני.

עוד סיפרה: פעם אחת קצב ספרדי בצפת קנה שור גדול מהערבים בחמישים דינרי זהב, והביאו לשחיטה. השוחטים היו כולם אשכנזים, וגם הרב המשיג על השחיטה היה אשכנזי. לאחר ששחטו את השור היה כשר, אבל כשפתחו את מוח השור, היתה בו שאלה, ולאחר שקלא וטריא בין הרב והשוחטים קבעו שהשור טרף, והקצב אשר שמע את זה התחיל לצעוק: "אוי ואבוי לי", כי העולם חשך בעדו שהפסיד את כל הונו. אבל תיכף נזכר, שיש בעיר צפת חכם ספרדי שבה מקושטא הלא הוא רבינו, אמר בלבו: "אני אלך אצלו, ומה שיאמר לי - אני מקבל באהבה". עזב את כולם ורץ לביתו של הרב, הצדיק ראה מרחוק, איך רץ היהודי הזה, מיד הוציא את ראשו מן החלון וצעק לו: "אל תדאג יהודי, השור כשר והכל בסדר, לך תגיד להם, שיבואו אצלי לעיין בהלכה". והוא השתומם - "מהיכן ידע הרב שאני אבוא אצלו בעניין השור?". אמר לו הרב עוד פעם: "אל תסתפק במה שאמרתי לך, אלא תביא אותם אליי מהר", וכשבאו לרבינו כיבד אותם בסבר פנים יפות, ושאלו אותו, והראה להם את הפסק של ההיתר של פוסקים מסוימים, ומצאו שדבריו נכונים והודו לו, ומאותו יום שימשוהו הרבה.

(עין חמד)

יום עיון לרווקות ופנויות

בנושא הדרכה למציאת זיווג

ארגון ביתנו החדש שמח להזמין אתכן ליום עיון

במהלך היום יינתנו הרצאות

מפי הרב אבנר קוואס שליט"א והרבנית טלי קוואס

בנושאים מציאת זיווג, ניהול פגישה והעצמה אישית

יום ראשון 6"ו סיון תשפ"ו 31/5/26 בשעות אחה"צ 3 בירושלים

כיבוד עשיר

לפרטים והרשמה: *9421 שולחה 5

שי לכל משתתפת הספר "לחיות"

ראיונות עם שדכניות במקום

